שר הביטחון

בן־גוריון כפי שצולם אחרי מיבצע־סיני, כאשר הפך סמל לצה"ל. אף שלא היה נקי מקידום מפקדים מתוך חשבון מיפלגתי, כמו מינוי דיין לרמטכ"ל, דאג בדרך כלל להרחיק את המיפלגתיות מהצבא.

הצדעה למצביא

בראש זקוף וגאה, ביד מתוחה, מצדיעים הגברים שהכירו את דוד בן־גוריון. האנשים שלחמו לצידו, שליוו אותו בכל מאבקיו: הכרזת המדינה, מילחמה בפדאיון; מיבצע קדש, ועוד. אלה שהיו איתו זכרו את הענק במנהיגים, את רעמת שערו ואת קולו המצווה. אלה נפרדו ממנו בהצדעה, כחיילים לפני מפקדם. מפקד בחייו, מפקד במותו.

ללא איפור

בנות ישראל לא שכחו את המנהיג הזקן גם במותו. צעירות ללא איפור, בבגדים כהים, עברו במשך כל שעות היום ליד ארונו שברחבת הכנסת. למרות שאת עיקר מפעלו, למדו הללו רק בבתי־הספר.

נשיקה לשושבין

יצחק אברהם, מרמת־אליהו שליד ראשון־לציון, הפציר במשך זמן ארוך באנשי מישמר הכנסת, להתיר לו לנשק את ארונו של בן־גוריון. כדי לשכנעם, שלף יצחק תמונות מחתונת בנו, שהיתה בשנת 1969, ושבה השתתף דוד בן־גוריון כשושבין. בתמונה מימין: אחת מהבאות לפקוד את ארונו של ה„זקן" בוכה.